

Feta la Hisenda feta la trampa

La segona llei de desconexió, la primera d'una sèrie de lleis que ha de crear l'administració tributària de Catalunya, dibuixa una Hisenda amb Agència Tributària, Junta de Tributs, Consell Fiscal i Institut de Recerca Fiscal i d'Estudis Tributaris.

Reportatge d'Àlex Milian

Es votava una llei de desconexió, un pas més del full de ruta del 9 de novembre que el Tribunal Constitucional va anul·lar, però aquesta vegada el PP i Ciutadans van acceptar de participar en el debat i la votació. Potser perquè el procés jurídic-penal contra l'anterior votació de les conclusions sobre el procés constituent ha demostrat que el TC només fa caça

major i apunta únicament a la presidenta del Parlament com a responsable primera i última. El fet és que el 20 d'octubre tots els grups polítics del Parlament de Catalunya van debatre i votar les esmenes a la totalitat contra la llei que dissenya la nova Hisenda catalana amb el nom de Projecte de Llei de Codi Tributari de Catalunya i d'Aprovació dels llibres primer, segon i tercer, relatius a l'Admi-

nistració tributària de la Generalitat de Catalunya.

Ningú s'enganya sobre la veritable intenció d'aquesta llei. Antonio Espinosa, en nom de Ciutadans, va alertar Junts pel Sí i la CUP que la proposició feia evident el que ell considera una banal obcecació: "Pretenen [vostès] suplanter l'agència estatal i crear una de les anomenades estructures d'Estat". I va insistir en la convicció que "els ciutadans catalans no necessiten estructura tributària al servei dels independentistes sinó al servei dels contribuents". Tot i això, Espinosa va rebre el projecte de llei dels partits de Govern i la CUP més bé que no s'esperaven –i millor que no el va rebre l'esquerra. "Diria que es tracta d'una partitura que no és dolenta", va dir Espinosa. I fins i tot va reconèixer una coincidència: "Nosaltres compartim amb vostès la idea que un sistema fiscal només pot assolir el grau d'excel·lència incentivant el compliment voluntari de les obligacions tributàries". El representant de Catalunya Sí que Es pot, Albano-Dante Fachín, ja s'estava fregant les mans: per fi podria dir que una llei proposada per la CUP –la seva competència directa en el mercat del radicalisme d'esquerra– s'havia contagiada amb el vist-i-plau dels liberals Ciutadans.

També el representant del PP, Enric Millo, va fer servir qualificatius com "intel·ligent", "hàbil" i "bona feina" en la seva crítica a la llei de JxSí i la CUP però per argumentar que els partits polítics han maquinat una llei que vol fer entrar una estructura d'Estat per la porta del darrere: "La presentació com a proposició de llei de dos grups parlamentaris permet eludir dues coses importants –és una habilitat tècnica, no? Primera, eludeix la vinculació amb la disposició addicional 22ª de la Llei 3/2015, de mesures fiscals, financeres i administratives en la qual esmenava el Govern l'elaboració d'un pla director de l'Administració Tributària de Catalunya, i que també ha estat anul·lada pel Tribunal Constitucional (...). I segona, permet també eludir la vinculació amb la ponència conjunta que, fruit de la Resolució 1/XI, anul·lada per la sentència del Tribunal Constitucional, manava la tramitació de la llei de la Hisenda pública".

Com el mateix Millo va expressar menys tècnicament: "Vostès han seguit tot un itinerari tortuós i enrevessat per →

→ arribar avui a portar aquest text al ple del Parlament, amb una clara intenció, que és continuar dinamitant la convivència entre Catalunya i la resta d'Espanya i portar a terme aquest procés il·legal. (...) Aquí jo crec que entre nosaltres no ens hem d'enganyar”.

Posteriorment, el vice-president Oriol Junqueras agrairia públicament les floretes (iròniques) d'en Millo: “Hi ha hagut diverses al·lusions de diversos portaveus de grups parlamentaris, però em perdonaran que només em refereixi a un dels portaveus; només a un, que és el senyor Millo; agrair-li molt sincerament que ens hagi dedicat qualificatius com ‘intel·ligents’, ‘hàbils’, ‘bona feina...’, no hi estem acostumats i avui que ho ha fet, li ho vull agrair sincerament”.

L'estructura

El projecte de llei, que segueix la seva tramitació parlamentària ja que les esmenes a la totalitat van ser rebutjades, proposa una administració tributària amb quatre organismes públics, com va explicar la

disputada de JxSí Maria Senserrich: l'Agència Tributària pròpiament dita, la Junta de Tributs de Catalunya; el Consell Fiscal i l'Institut d'Estudis Tributaris. El primer organisme és l'Agència Tributària que tots coneixem, la que recapta els diners dels contribuents i de la qual Senserrich va destacar el repte “imprescindible” de “lluitar contra el frau fiscal” i “reduir el *tax gap*, és a dir, la diferència entre el potencial recaptador que tenim com a país i el que realment recaptem”.

La Junta de Tributs substituirà l'actual Junta de Finances i és, en paraules de Senserrich, “un organisme que dóna resolució a les reclamacions, als recursos amb relació a l'aplicació dels tributs, a la imposició de sancions tributàries i a la recaptació d'altres ingressos de dret públic de la Generalitat”.

L'Institut de Recerca Fiscal i d'Estudis Tributaris tindrà quatre objectius: “El coneixement i recerca que permet la millora del sistema fiscal, perquè sempre hem d'evolucionar i innovar; un centre de referència i de coneixement fiscal inter-

nacional, perquè no podem estar sense mirar què passa amb la fiscalitat internacional al món; i, tercer: anar més enllà dels estudis dels ingressos públics, no sols amb la fiscalitat, sinó com gastem”, a més “de ser un institut de formació per als professionals, perquè volem tenir els millors professionals per tenir el millor servei”.

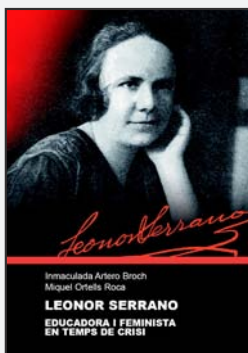
El Consell Fiscal serà un “alt organisme consultiu d'assessorament per al Govern” i, més clarament, “un punt de trobada entre entitats i organismes que integren el que és l'Administració tributària de la Generalitat, i les entitats i organismes o associacions que representin els diferents col·lectius professionals que es dediquen a l'assessorament fiscal a Catalunya”.

Aquest va ser el punt més criticat pel PSC i CSQP perquè és hereu, segons ells, del model tributari que les grans consultores (van citar PriceWaterhouse Coopers, Deloitte, KPMG) van redactar per encàrrec d'Artur Mas. I podria “obrir la porta”, van insistir Alícia Romero (PSC) i Albano-Dante Fachín (CSQP), a la privatització. •

Publicacions de la Universitat Jaume I

www.tenda.uji.es * www.uji.es * publicacions@uji.es

LEONOR SERRANO

Educadora i feminista en temps de canvi
Immaculada Artero i Miquel Ortells
Publicacions de la Universitat Jaume I

Leonor Serrano Pablo va ser una inspectora d'escoles primàries que desenvolupà la seua tasca entre el 1914 i el 1939, principalment a Barcelona. Ideològicament, la situen en una posició de feminisme radical. Políticament, milità palesament en un partit progressista; educativament, introduí a Catalunya les innovacions europees en educació infantil i en formació professional (especialment l'adreçada a les dones). La seua vida transcorregué al llarg d'una època caracteritzada per un dinamisme cultural i sociopolític com n'hi ha hagut poques en la vida d'Espanya.

TRAGÈDIES SILENCIADES
Repressió franquista i maquis
a les comarques del nord del País Valencià
Raül González Devis
Publicacions de la Universitat Jaume I

Un fenomen silenciats i insuficientment investigat: la repressió franquista en la conjuntura guerrillera a les comarques del nord castellonenc. Les tragèdies humanes succeïdes i la dificultosa localització i tractament de les fonts, dóna com a resultat una obra necessària per entendre el nostre fosc i conflictiu passat. A més d'explicar les estratègies, els agents i les formes de la maquinària repressiva franquista, l'autor descriu els casos més flagrants de violència franquista, amb víctimes mortals, esdevinguts a les comarques del nord del País Valencià entre els anys 1945 i 1951. Des dels Ports fins al Maestrat, passant per l'Alcalatén i la Plana, es produïren autèntics crims d'estat que, a més d'esclafar els sectors potencialment hostils al règim, foren guerrillers o no, i de buidar de pluralisme polític la zona, procuraren establir el seu sistema dictatorial i garantir una hegemonia i una por palpable fins avui en dia.

